

Experiența mea Erasmus

Duisburg, Germania

Patricia Săpunaru

Ideea de a participa în cadrul bursei Erasmus mi-a venit din multiplele discuții cu diferiți oameni care au plecat din țară, care au studiat și lucrează în străinătate. Ce m-a motivat să încerc această experiență a fost curiozitatea de a îmi raspunde la întrebarea: de ce există această părere generală că noi, studenții de astăzi și viitoarea forță de muncă de mâine din România, nu suntem la fel de bine pregătiți ca studenții din afară?

Cum a decurs tot procesul?

Cred că nu mă așteptam să am parte de mici neplăceri la început, și totuși am avut parte de câteva incidente oarecum amuzante. Pentru că eram studenți străini, eu și colegul cu care am plecat din România, ne-a fost repartizat fiecăruia un “buddy” (buddy-ul era un student de naționalitate germană, care urma să ne ajute cu orice aveam nevoie pe perioada bursei, formulare, cazare și care se presupunea că o să ne ajute să ne integrăm mai ușor). Pentru că s-a produs o încurcătură, niciunul din buddy-i noștri nu s-a sincronizat să ajungă la aeroport să ne aștepte. Și de parcă nu era de ajuns, programul administratorului în căminul în care trebuia să ne cazăm, Kammerstrasse 206-208, se termina la ora 16 și cum noi am ajuns în jur de ora 19, nu aveam chei să intrăm. Într-un final, după ce am încercat să luăm legătura cu buddy-ul colegului cu care plecasem, care la momentul respectiv era la Londra, ne-am gândit că poate avem norocul să ne găsim colegii de apartament și să-i rugăm să ne lase să intrăm, lucru care s-a și întâmplat, a doua zi urmând să ne luăm cheia de la administrator.

Pot spune că am început cu stângul, dar pe parcurs totul a fost din ce în ce mai bine, atât în ceea ce privește dezvoltarea personală, cât și profesională.

În ce consta activitatea mea?

Pentru că am plecat pe proiect, ni s-a repartizat un profesor îndrumător încă dinainte să ajungem în Germania, și cu care stabilisem deja tema proiectului. Inițial ei au venit cu o temă de proiect care nu se plia foarte bine pe interesele și dorințele noastre, însă au fost foarte receptivi și deschiși la sugestii, astfel că într-un final sunt de părere că ambele părți au fost mulțumite de alegerea făcută.

Am stabilit ca tema de proiect să fie comună pentru amândoi, cu diferența că fiecare trebuia să îl implementeze în alt limbaj de programare. Din acest punct de vedere, acest lucru a fost un plus,

pentru că am putut discuta între noi și clarifica anumite aspecte, fără a fi nevoie să apelăm mereu la profesorul îndrumător. Întâlnirile noastre cu profesorul erau în fiecare zi de luni a săptămânii, întâlnire la care în principiu discutam despre ce lucrasem în săptămâna respectivă și îi puneam diferite întrebări legate de implementare sau de tehnologiile folosite. Ne-au pus la dispoziție un laborator, unde puteam veni să lucrăm zilnic, însă am preferat să lucrăm de acasă.

A trebuit să facem două prezentări ale proiectului, una intermediară, la care a asistat profesorul îndrumător, și cea finală, la care au fost prezenți mai mulți profesori, inclusiv șeful departamentului de Software Engineering al facultății.

Ceea ce mi s-a părut diferit față de modul în care se abordează proiectele la noi, este faptul că erau foarte interesați de experiența noastră personală în cadrul proiectului, pe lângă produsul final, adică aplicația în sine. Pot spune că o bună parte din documentația proiectului constă în impresia noastră despre noul limbaj de programare învățat, ce probleme am întâmpinat pe durata proiectului, dacă vom continua să învățăm acest limbaj sau dacă ne vom întoarce la cele deja știute.

Activitate multiculturală

Pot spune că pe lângă experiența profesională din cadrul proiectului, cea personală de care am avut parte, adică socializarea și faptul că am intrat în contact cu persoane din diferite țări, mi-a lărgit foarte mult orizonturile. Din acest punct de vedere, facultatea la care am fost (Duisburg-Essen) încurajează destul de mult interacțiunea dintre studenții străini. În fiecare săptămână erau diferite activități la care eram invitați, fie întâlniri în serile de joi la pub-ul universității, fie grătare în parc sau chiar plimbări organizate în orașele din apropiere. Pe lângă întâlnirile organizate de facultate, mi-am făcut un grup destul de mare de prieteni cu care mă întâlneam de câteva ori pe săptămână, printre care italieni, francezi, portughezi, malaezieni, mexicani. Cam în fiecare săptămână unul dintre noi gătea mâncare tradițională, și deși nu știam să gătesc, am învățat doar pentru a le oferi ocazia să guste mâncare românească. Venisem cu impresia că bariera de limbă este mereu un impediment în a-ți face prieteni adevărați de altă naționalitate, însă lucrurile nu s-au întâmplat deloc așa. Mi-am făcut prieteni din toată lumea, cu care încă păstrez legătura.

Orașul în sine nu era foarte animat, deși este un oraș cu o jumătate de milion de locuitori. Cu toate acestea, în căminul de studenți în care am locuit erau petreceri în fiecare săptămână. De asemenea, în apropiere erau destul de multe orașe (Koln, Dusseldorf, Dortmund) în care se putea ajunge gratis cu cardul de student pe care l-am primit de la universitate.

Plusuri si minusuri deprinse din experienta Erasmus pe plan profesional

Plusurile:

- am avut la dispoziție un semestru întreg pentru a învăța ceea ce îmi place și a mă pregăti pentru o eventuală slujbă, având în vedere că acasă nu aș fi avut niciodată timpul necesar pentru a dezvolta un proiect pe care mi-l doream în timpul facultății
- am câștigat mai multă încredere în pregătirea mea profesională și pot spune că studenții români nu sunt cu nimic mai prejos față de studenții străini;
- mi-am îmbunătățit limba engleză;
- am învățat să-mi dezvolt și să-mi pun în aplicare propriile idei, fără a avea nevoie să cer îndrumarea unei alte persoane la fiecare pas.

Minusuri:

- nu cred că am minusuri pe plan profesional deprinse din această experiență.
- poate ca și aspect negativ este faptul că atunci când m-am întors a trebuit ca pe lângă toate examenele pe care eram conștientă că va trebui să le dau, să fac și toate temele de casă și de laborator, la fel ca și colegii mei care au putut fi prezenți la fiecare curs și laborator.

Plusuri și minusuri deprinse din experiența Erasmus pe plan personal

Plusuri:

- am devenit mai sociabilă și mai încrezătoare în mine;
- am câștigat mai mulți prieteni din diferite țări;
- am învățat că se poate gândi și altfel față de cum eram obișnuită;
- am învățat puțin din cultura fiecărui student cu care am intrat în contact;
- am devenit mai independentă, având în vedere că am locuit singură

Minusuri:

- din punct de vedere personal, nu cred că am minusuri în urma acestei experiențe, pentru că tot procesul a însemnat o îmbunătățire și o dezvoltare continuă a propriei persoane.

Ca o concluzie, pot spune că această bursă Erasmus a fost exact ceea ce mi-a trebuit la momentul respectiv. Pe lângă faptul că mi am îmbunătățit cunoștințele, a fost o adevărată lecție de viață. Cunoșcând o mulțime de oameni noi și aflând atâtea lucruri despre societăți diferite, m-a ajutat să mă descopăr pe mine ca persoană și să îmi dau seama de ceea ce cu adevărat vreau să realizez mai departe.